

Kommentar: Invigningen av Lokstallarna

Hoppfull premiär med många frågetecken

Ett stort minus, massor av unga plus och en hel del frågetecken. Så kan man sammanfatta invigningen av Lokstallarna, dit en stor mängd människor – många lite äldre – hade lockats. Det var glädjande att en så stor andel vuxna vågade sig dit, för även om det är den unga kulturen som ska få sin plats där i första hand så finns förhoppningar om en mötesplats över åldersgränserna. Vi får se om de äldre återkommer. Och om ungdomarna själva gör det. De som var med och arrangerade och uppträdde under invigningen lär komma tillbaka, men det återstår mycket arbete för att även andra grupper ungdomar ska göra platsen till sin. Särskilt då de ungdomar som har intressen utanför de specialområden de kommunanställda ungdomscoacherna har. Dessa ungdomar får inte glömmas bort.

Det stora minuset var ljudet. Även om invigningen hölls utomhus och det var blåsigt och många, täta byten av uppträdande artister på scenen så var ljudet ändå alldeles för dåligt för att få godkänt. En professionell ljudfirma måste kunna ge alla någorlunda bra förutsättningar, oavsett om det är en lokal rappare eller någon som kommer utifrån och är halvkänd från tv.

De många plussen var förstas alla de entusiastiska lokala ungdomar som ställde upp och ändå gjorde det bästa av situationen genom att framföra en mängd musik- och dansnummer. Det var tydligen så många som ville vara med på öppen scen-avdelningen i programmet att man fick säga stopp, men det utlovades en öppen scen-afton igen snart nog. Då inomhus och förhoppningsvis med bra ljud.

Frågetecknen då? Ja, politikernas tal gav inte oväntat upphov till en del sådana. Göran Dahlströms gick ungefär så här: Järnvägen, järnvägen, arena. Arena, järnvägen, järnvägen. Järnvägen. Arena, arena. Järnvägen. Järnvägen, arena, järnvägen. Sedan kunde han inte hålla sig längre utan började prata om idrott och om hur viktigt och fantastiskt Logistikcentrum är. Nja, den där talskivan börjar både låta repig och verkar ha ett hack i sig. Det enda som förändras är att det blir mer och mer ospecificerat när vi får se allt det där guldet och de gröna skogarna som Logistikcentrum ska leda till.

Från kultur- och turismnämndens ordförande Cecilia Björks tal har jag antecknat tre stora frågetecken. Ett om fritidsgårdsverksamheten som vi får återkomma till när etapp två av ombyggnationen av Lokstallarna är färdig. Ett som handlar om varför hon kallade scenen för "rockscenen" och lokstallet där den är belägen för "rockrummet". Det ska väl vara mycket mer än rock där, och på själva invigningsprogrammet så fanns det ju nästan ingen rock alls.

Den lokala rocken fick de som hade åldern inne istället gå till Lilla Krog för att se, där

Blåsig start. Kultur- och turismnämndens ordförande Cecilia Björk var en av talarna som fick kämpa med blåsten och otåliga unga lyssnare som hellre vill se dansen och musiken komma igång vid invigningen av Lokstallarna.
Bild: Urban Århammar

Love And Duct Tape, One Two Die Four och Dödsdemokraterna spelade samma kväll. Det största frågetecknet satte jag för att jag undrar varför Cissi Björk verkar tro att ungdomskulturverksamheten på Inferno är nedlagd. Där övar ungdomar musik varje dag, där uppträder ungdomar i stort sett varje vecka och där arrangerar ungdomar egna konserter. Inferno finns kvar, kanske dags att kulturnämndsordföranden gör ett studiebesök i verkligheten där. Jag följer gärna med.

De frågetecken som förhoppningsvis rätas ut till utropstecken gäller Lokstallarnas framtida verksamhet. Eller Perrongens framtida verksamhet, för efter en namngivartävling som genomförts heter stället nu officiellt Perrongen.

Det finns stora möjligheter att göra Perrongen till ett fantastiskt ställe för all möjlig ung kultur och även för vuxen sådan. Drömscenariot för mig är att studieförbunden och de föreningar i Katrineholm som redan nu har en omfattande ungdomsverksamhet så småningom kan få till en fungerande samarbetsorganisation och ta över Perrongen, ungefär som föreningen Kulturhuset i Örebro gjort med gamla Folkets Hus där.

För även om en av kommunens anställda ungdomscoacher tydligen gillar att starta

föreningar och hjälpa till att fixa stadgar så är det ju fullständigt onödigt att ungdomarna blir fast med den administration som krävs för att starta och driva nya föreningar om det redan finns existerande föreningar som jobbar inom deras intresseområden. Och det gör det för det mesta i det föreningstätta Katrineholm. Skulle det vara så att ingen passande förening finns så är det förstas en annan sak. Då är det fantastiskt att de unga kan få hjälp att komma igång med egna organisationer.

Men för att drömscenariot ska kunna bli verklighet krävs det också att föreningslivet och studieförbunden visar att de kan samarbeta, och att de också verkligen ger ungdomar möjlighet att få genomföra sina idéer inom ett sådant samarbete. Och att kommunen är beredd att lämna över.

Att kommunen ska in och driva verksamhet som egentligen hör till civilsamhället är minst lika tveksamt som när kommuner konkurrerar med näringslivet. Kommunen ska ge förutsättningar och stöd, inte tränga undan. Men utvecklas Perrongen åt det hållet, och om alla som vill känner sig välkomna och får möjlighet att genomföra arrangemang på sina egna villkor – ja, då har Katrineholm en fantastisk resurs från och med nu.

Urban Århammar